

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.058/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(alperes címe)

Alperesi képviselő: Dr. Juhász Márta kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adategyeztetési eljárás nyugdíjjogosultsághoz

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az első fokon eljáró bíróság neve: Fővárosi Törvényszék

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: 113.K.702.354/2022/17.

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelemre indult adategyeztetési eljárás során az alperes a 2022. március 23. napján kelt BP/L100/2558-30/2021. számú határozatával az 1986. szeptember 15. és 2020. december 31. napja közötti időszakra összesen 34 év 0 nap nyugdíjjogosultság elbírálásához figyelembe vehető szolgálati időt, 31 év 164 nap nők kedvezményes öregségi nyugdíjára jogosító időt, ezen belül 25 év 244 nap kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati időt jegyzett be a felperesnek a nyugdíjbiztosítási hatósági nyilvántartásba.

[2] Az alperes a 2022. augusztus 11. napján kelt BP/L100/2558-41/2021. számú határozatával a fenti határozatot módosítva megállapította, hogy felperes az 1986. szeptember 15. és 2021. december 31. napja közötti időszakra vonatkozóan összesen 35 év 0 nap nyugdíjjogosultság elbírálásához figyelembe vehető szolgálati idővel, 32 év 164 nap nők kedvezményes öregségi nyugdíjára jogosító idővel, ezen belül 26 év 244 nap kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati idővel rendelkezik.

[3] A felperes az alperes határozataival szemben előterjesztett keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatait megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére, 85. § (1)-(2) bekezdésére, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 43. § (1)-(3) bekezdéseire, 64. § (4) bekezdésére, 96/B. § (1) bekezdésére, a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 32. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással. A jogerős ítélet szerint az alperes határozatában – a módosító határozatára is kiterjedően – tévesen értelmezte a Tny. 43. § (2)-(3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, okirati bizonyítást követelt meg a felperestől, annak ellenére, hogy a perbeli esetben a felperesnek nem a kereseti, jövedelmi adatokat kellett igazolnia, hanem a szolgálati időt kellett bizonyítania, amelynél egyéb hitelt érdemlő módon (tanúvallomással) történő bizonyítás is lehetséges.

A felülvizsgálati kérelem

[5] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását kérte.

[6] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa)-ab) alpontját jelölte meg. Előadta, hogy „[a] társadalombiztosítási jogszabályok helyes értelmezésének, a nyugellátások helyes kiszámításának alapvető gazdasági-társadalmi jelentősége van, az alapul fekvő ügyben rosszul értelmezett probléma (gyermekgondozási segély – méltányossági gyermekgondozási segély közötti különbség) a

jogalanyok széles körét érinti. A másik problémakör (bizonyítás módjának megválasztása a hatósági eljárásban) a joggyakorlat továbbfejlesztésének szempontjából bír jelentőséggel.”

A Kúria döntése és jogi indokolása

[7] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényi lehetőség.

[8] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[9] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[10] A Kúria korábban már rámutatott arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra, a befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének a kérelemben megjelölt pontja alá tartozik (Kfv.IV.37.060/2021/2., Kfv.VII.37.167/2021/2., Kfv.VII.37.195/2021/2.). A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél kötelessége, hogy megjelölje azt az okot vagy azokat az okokat, amelyek alapján a jogorvoslati kérelem befogadható.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között

nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni.

[13] A perbeli esetben az alperes ugyan a befogadás okát megjelölte, azonban a befogadhatóság körében nem mutatta be, hogy a jogerős ítéletben foglalt döntés kapcsán a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében konkrétan miért látja indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását, csupán azt adta elő, hogy a bizonyítás módjának megválasztása a hatósági eljárásban a joggyakorlat továbbfejlesztésének szempontjából bír jelentőséggel. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek – téves jogértelmezésen alapulónak – tartja. A befogadhatóság körében az alperesnek azt kellett volna bemutatnia, hogy az ügy érdemében való eltérő döntés elvi lehetősége – az elsőfokú bíróság kúriai gyakorlattól eltérő döntésére tekintettel – fennáll, illetve a felvetett elvi jelentőségű jogkérdés tekintetében a joggyakorlat nem egységes, a Kúria ebben még nem foglalt állást, továbbá a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Az alperes nem jelölt meg eltérő bírói döntéseket, nem mutatta be, hogy a bírói gyakorlat nem egységes, illetve annak egysége – az ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne. Nem tárt fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, kúriai iránymutatást igénylő problémát sem.

[14] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségre figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[16] Az alperes a felülvizsgálati kérelemben nem mutatta be azt, hogy a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében pontosan miért látná indokoltnak a felülvizsgálati kérelme befogadását. Nem tett konkrét tényállítást arra vonatkozóan sem, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az egyedi tényállású ügyön túlmutató, különös súlyú, jelentőségű, a jogalanyok széles körét érintő jogkérdés eldöntése érdekében szükséges lenne, csupán általánosságban hivatkozott arra, hogy a társadalombiztosítási jogszabályok helyes értelmezésének, a nyugellátások helyes kiszámításának alapvető gazdasági-társadalmi jelentősége van, az alapul fekvő ügyben „rosszul értelmezett probléma” a jogalanyok széles körét érinti. A Kúria nem észlelte, hogy a felvetett jogkérdés a jogalanyok széles körét – legalább áttételesen – érintené, illetve tömegesen fordulna elő. Az a körülmény, hogy az alperes a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná. Mindezekon túlmenően a Kúria az adott jogkérdésben – a társadalombiztosítási igazgatási szervek nyilvántartásai alapján nem igazolt szolgálati idő bizonyítására alkalmas eszközökről – korábban már állást foglalt közzétett ítélkezési gyakorlatában (Kfv.VII.37.077/2021/5.), amelyet az alperes felülvizsgálati kérelmében nem is vitatott.

[17] Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján sem lehetett befogadni.

[18] A fentiekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[19] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha a Kp. 118. § (1) bekezdés*

a) pont aa) és ab) alpontja tekintetében a befogadás törvényi feltételei nem állnak fenn.

Záró rész

[20] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték viseléséről rendelkeznie nem kellett.

[21] A végzés ellen a Kp. 116. § *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül tagadta meg.

Budapest, 2023. május 24.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s. k. bíró, Dr. Remes Gábor s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró